

ת"ד 5698/06/12 - מדינת ישראל נגד שאדי חדאד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 5698-06-12 מדינת ישראל נ' חדאד
בפני שופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שאדי חדאד

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחס לנאשם ביצוע עבירות של נהיגה רשלנית; גרימת חבלה של ממש; נהיגה בדרך הגורמת נזק ואי ציות לאור אדום ברמזור.

על פי עובדות כתב האישום ביום 23.3.11 רכב מסוג הונדה, נהוג בידי דמיטרי מסובר (להלן: "מסובר"), פנה שמאלה בצומת עין שרה (להלן: "הצומת") אליו הגיע בנסיעה מכיוון דרום כאשר האור ברמזור שבכיוון נסיעתו הורה ירוק. באותו זמן הגיע הנאשם לצומת מכיוון צפון כשהוא נוהג באופנוע, לא ציית לרמזור שבכיוון נסיעתו שהורה אדום והמשיך בנסיעה ישר לתוך הצומת. כתוצאה מכך נגרמה התנגשות בין האופנוע לבין ההונדה, הנאשם נחבל חבלה של ממש ושני כלי הרכב ניזוקו.

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לעובדות הבסיסיות המפורטות בכתב האישום, כאשר המחלוקת היחידה היא למעשה מי מבין כלי הרכב לא ציית לאור אדום שברמזור.

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ובחנתי את הראיות שהוצגו לפניי השתכנעתי מעל לספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו ואני מרשיע אותו בביצוען.

המדובר בתיק בו ההכרעה נופלת על פי עדויות בלבד, וזאת בהיעדר מימצא אובייקטיבי אשר יכול לשפוך אור על הנסיבות. בעניין זה אני מעדיף באופן ברור את עדותו של הנהג המעורב מר מסובר על עדותו של הנאשם, אותה מצאתי כבלתי אמינה באופן בולט.

כאמור לעיל, אני מקבל את עדותו של הבסיסית מר מסובר כי החל בנסיעה רק לאחר שהאור ברמזור בכיוון נסיעתו התחלף לירוק, וזאת על אף סימני שאלה מסוימים שעלו מעדותו. כך בעדותו היו אמנם סתירות באשר לשאלה לאיזה מבין שני כלי הרכב שפנו שמאלה החל לנסוע ראשון וכן באשר למרחק בו הבחין לראשונה ברכב הנאשם. בשני המקרים אין הדבר רלבנטי לסוגיה שבמחלוקת בתיק. עצם העובדה כי התאונה אירעה בין האופנוע לבין ההונדה מעידה על כך שרכבו של מסובר הוא שהקדים את הרכב האחר בפנייה, ובאשר למרחק בו הבחין באופנוע ראוי לציין שדמיטרי פנה שמאלה ולפיכך סביר להניח שמבטו עקב אחר כיוון נסיעתו, ולא היה מופנה לכיוון הנסיעה הנגדי ממנו הגיע אופנוע הנאשם (מצפון לדרום).

לא מצאתי כי סתירות אלה מעמידות בסימן שאלה אמיתי את אמינותה הבסיסית של גרסתו שמקובלת עליי.

אל מול גרסתו של מר מסובר עומדת גרסת הנאשם, שכאמור הותיר בי רושם שלילי ובלתי אמין. הנאשם טען כי חצה את הצומת כאשר בכיוון נסיעתו טרם היה אור אדום, אלא אור מהבהב. מה היה צבע האור שהבהב? על כך הטיל ב"כ המאשימה את עיקר יתרו עת חקר את הנאשם, בהתבססו על הודעתו של הנאשם במשטרה (ת/7) שם אמר במספר הזדמנויות שהאור שהבהב היה כתום, כמפורט להלן:

שורה 4: "... היה מהבהב כתום..." , שורה 13: "... היה מהבהב בצבע כתום..." , שורה 30: "...האור הכתום מהבהב..." , בשורה 34, כאשר השיב לשאלת החוקר באשר למיקומו של האור על גבי הרמזור, אמר: "האור הבהב באמצע". מנגד, בעדותו הכחיש הנאשם שאמר שהאור היה כתום וטען שהאור היה ירוק כאשר הגיע אל הצומת. כלומר, לא רק שלא הבהב, גם לא היה כתום אלא ירוק, מה שלא מנע ממנו לחזור בביהמ"ש על גרסתו במשטרה לפיה היה כתום מהבהב. זה קרה כאשר הוא השיב ש"מירוק עובר לכתום מהבהב ואז לאדום" (עמ' 7 לפרוטוקול). מיד בהמשך הוא התעשת וטען שעבר כאשר האור היה ירוק רגיל ולא מהבהב.

אקדים ואומר כי התרשמותי השלילית מעדות הנאשם אינה נובעת דווקא מנושא זה של האור המהבהב, אלא מהתרשמותי הכללית כי ניסה להתחמק מתשובות, והעדיף שלא להתייחס דווקא לנושאים המרכזיים באמירות כגון "פתאום קרתה התאונה" וכיו"ב.

יחד עם זאת, גם לנושא חזרתו על "האור מהבהב" יש משקל. הנאשם חזר על דברים אלה מספר פעמים בחקירה במשטרה, ואף הבהיר את הדברים בתשובה לשאלות החוקר שבאו להסיר ספק. כאמור לעיל, גם בבית המשפט חזר הנאשם על הדברים מבלי משים, ככל הנראה, ובניגוד לייעוץ שקיבל.

סבורני כי אין להתעלם מדברים אלה וכאשר הם מצטרפים להתרשמותי השלילית בעיקרה מעדות הנאשם והתרשמותי החיובית מעדות הנהג המעורב, מסקנתי היא ברורה - הנאשם הוא שלא ציית לאור ברמזור.

מעבר לכל האמור לעיל, ולהעדפת עדותו של מר מסובר על פני עדות הנאשם, קיים בתיק דן עד נוסף, ניאטרלי, מר אומיד מנשדי, שעמד עם רכבו בנתיב שמימין לנתיב הנסיעה של דמיטרי ופנה גם הוא שמאלה בצומת. מעדותו של מנשדי עולה כי רכבו של מסובר נכנס לצומת ברמזור ירוק. הוא אמנם לא ראה את התחלפות הרמזור, אולם אישר כי

שני כלי הרכב עמדו ברמזור אדום והמתינו להתחלפות. מר מנשדי הבחין ב"תזוזה קלה" של רכבו של מר מסובר, ואז הביט ברמזור ראה שהוא ירוק ואז החל בנסיעה, כאשר רכבו של מסובר כ - 3 מ' לפניו ואז אירעה ההתנגשות. התרשמתי כי עד זה הוא אובייקטיבי לחלוטין, משולל כל כוונת הפללה, והעיד בזהירות ואחריות רבה.

מעדותו של מנשדי עולה כי הרמזור בכיוון נסיעתו ונסיתו של מר מסובר היה ירוק בטרם ההתנגשות.

סבירני כי אף ללא עדותו של מנשדי ניתן היה להרשיע את הנאשם, אולם כאשר אני מצרף עדותו לעדויות האחרות לא נותר בי ספק כי הנאשם הוא זה שלא ציית לאור ברמזור.

מעבר לעדים הנ"ל נשמעו גם השוטר מר איל, אשר שלל את טענת הסנגור כי עיקר הנזק לאופנוע היה מאחור, וכן הבוחן מר לוי אשר העיד בהגינותו כי על פי המימצאים האובייקטיביים לא ניתן לקבוע מסקנה בתיק זה. שתי עדויות אלה לא תרמו להבהרת המחלוקת בין הצדדים.

לאור האמור לעיל, אני קובע שהמאשימה הוכיחה את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, ולכן אני מרשיע אותו בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

נדחה לטיעון לעונש ליום 18.2.14 בשעה 11.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ד, 14 ינואר 2014, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד סעד והסניגור עו"ד ודיע פרח.